

z 29. května 1928 s odůvodněním, že mzdový týden končil dne 10. listopadu 1927 a smluvená lhůta přihlašovací začínala tedy dnem 11. listopadu a nikoli dnem 13. listopadu 1927.

Odvolání proti tomuto výměru firmou podanému vyhověl zemský úřad v Bratislavě nař. výměrem, výměr prvé stolice zrušil a firmu od povinnosti náhradní osvobodil s tímto odůvodněním: Pojišťovna uplatňuje náhradu podle § 20 zák. č. 221/24 následkem nedodržení smluvené lhůty přihlašovací. Podle § 20 tohoto zák. však může pojišťovna uplatňovat nárok na plnění zákonitého požadavku z nedodržení přihláškové lhůty tímto zákonem v § 17 stanovené. Podle tohoto § jest zaměstnavatel povinen, osoby u něho zaměstnané a pojištění podléhající přihlásiti nejpozději třetího dne ode dne, kdy pojištěnec počal vykonávati práce povinně pojištěné. Změna tohoto předpisu ohledně nepravidelně zaměstnaných dělníků jest vyhrazena vládě. Pojišťovna však nešetříc zákonitých ustanovení sama svým oběžníkem na zaměstnavatele větších podniků hospodářských zavedla výjimky ustanovení § 17 cit. zák. a trpěla nezákonnou praxí. Tímto postupem pojišťovna zavinila nepřihlášení shora jmenovaného dělníka v zákonité lhůtě podle § 17 cit. zák. Nedá se tedy uplatňovat náhrada podle § 20 cit. zák. z nedodržení smluvené lhůty.

Proti tomuto výměru čelí stížnost, o níž nss uvážil toto:
(Důvody stejné jako u nálezu předešlého.)

Č. 9717.

Zaměstnanci veřejní. — Řízení správní. — Řízení před nss-em: * Rozhodnutí ústředního ředitelství tabákové reže v Praze ve věcech zaopatřovacích požitků jeho pragmatikálních úředníků není konečným rozhodnutím ve smyslu § 5 zák. o ss.

(Nález ze dne 27. února 1932 č. 2982.)

V ě c: Marie K. v Bářské Šřavnici proti ústřednímu ředitelství tabákové reže o vdovskou pensi.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro nepřípustnost.

D ů v o d y: Výměrem z 18. května 1929 nevyhovělo žal. ústřední ředitelství tabákové reže v Praze o žádosti st-lky, vdovy po kontroloru tabákové reže Juliu K. v Bářské Šřavnici, z 8. května 1929 o poukázání zvýšené pense vdovské za dobu od 1. října 1922 do konce září 1927, upozornivši ji při tom výslovně na první odstavec svého dekretu z 2. listopadu 1928, kterým jí bylo sděleno, že její pense byla převzata čsl. státem prozatimně bez projudice pro definitivní úpravu a že jí z toho převzetí nevzniká nárok na výhody stanovené vnesením min. fin. č. 121.889/26-VII/8 z 30. prosince 1926.

Maje provésti právní revisi nař. rozhodnutí musil nss vzhledem k předpisu § 4 zák. o ss z úřední povinnosti zkoumati především svou vlastní příslušnost.

Podle § 5 zák. o ss jest tento tribunál povolán, aby přezkoumával zákonitost a formální správnost toliko konečných rozhodnutí nebo opatření úřadů správních, tedy takových správních aktů, které byly vydány poslední přípustnou stolicí správní.

Jak patrně z děje, šlo v daném případě o úpravu zaopatřovacích požitků vdovy po kontroloru tabákové režie a tedy státního úředníka ve veřejnoprávním poměru pragmatikálním. Jak nss konstantně judikuje, jest tam, kde zákon pořadí stolic výslovně neomezuje, pokládati za vůli zákonodárcovu poskytnouti straně právo odvolati se vždy k oné stolicí, která podle organizace úřadu a stanoveného hierarchického pořadí jest pro úřad rozhodující v prvé stolicí nadřizenou stolicí nejvyšší. Jest proto řešiti otázku, zda ústřední ředitelství tabákové režie jest ve věcech zaopatřovacích požitků jemu podřízených úředníků podrobena jiné vyšší stolicí správní či samo správní stolicí nejvyšší.

Jak patrně z výnosu býv. rak. min. fin. z 17. června 1873 č. 15337 věstník min. fin. č. 24/1873 a ze zák. čl. XII:1908 býv. státu uherského, byla generální ředitelství tabákové režie v býv. Rak. i v býv. státu uherském samostatnými správními úřady pro správu tabákového monopolu a byla podřízena min. fin. ve Vídni, resp. Budapešti. Tuto organizaci správy tabákového monopolu převzala po převratu na území čsl. republiky i finanční státní správa čsl. a podřídila i ústřední ředitelství tabákové režie min. financí. I toto je ústředním výkonným orgánem státního podniku tabákové režie a podléhá podle zák. č. 404/22 a §§ 1, 5, 6 a 11 vl. nař. č. 206/24 nejvyššímu správnímu úřadu, do jehož oboru náleží působnost podniků tabákové režie, t. j. min. fin. (Viz. »Slovník veř. práva čsl.« stať: »Finanční úřady«, svazek I. stránky 628 atd. a stať »Ministerstva«, svazek II. stránky 611 atd. a zejména stran všeobecné příslušnosti ministerstev ve věcech jim podřízených zaměstnanců, stránku 619; dále stran práva uherského: Dr. Desidér Márkus, Ungarisches Verwaltungsrecht, stránka 233).

Z toho vysvítá, že rozhodnutí ústředního ředitelství tabákové režie v Praze ve věcech zaopatřovacích požitků jeho pragmatikálních úředníků není rozhodnutím konečným ve smyslu § 5 zák. o ss a že jest proti rozhodnutí takovému přípustno ještě odvolání k min. fin. Ale pak není nař. rozhodnutí rozhodnutím konečným, takže nezbylo než stížnost odmítnouti pro nepřípustnost.

Č. 9718.

Domovské právo. — Řízení správní: * Odvolání z usnesení obecního zastupitelstva, kterým bylo rozhodnuto podle § 2 zák. č. 222/1896 ř. z., je podáno řádně, bylo-li do 14denní rekursní lhůty (§ 12 zák. č. 76/19) podáno u okresního úřadu, k rozhodnutí příslušného.

(Nález ze dne 1. března 1932 č. 17483/29.)

Prejudikatura: Boh. A. 7425/28.

Věc: Obec města P. proti zemskému úřadu v Praze o domovské právo Štěpána N.